

niềm tin cậy trọn vẹn trong kế hoạch này.”

Tôi nói với tất cả những người đang đau khổ, với tất cả những người đang than khóc, với tất cả những người hiện đang đối phó hoặc sẽ đối phó với những thử thách và khó khăn trong cuộc sống này. Sứ điệp của tôi là dành cho tất cả những người đang lo lắng, sợ hãi hoặc chán nản. Sứ điệp của tôi chính là một sự lặp lại, một điều nhắc nhở về lời khuyên dạy thường xuyên đầy an ủi từ Đức Chúa Cha nhân từ dành cho con cái của Ngài kể từ lúc thế gian mới bắt đầu.

“Hãy nhớ, hãy nhớ rằng các con phải xây dựng nền móng của mình trên đá của Đáng Cứu Chuộc chúng ta, tức là Đáng Ky Tô, Vị Nam Tử của Thượng Đế; để cho khi nào quỷ dữ tung những ngọn gió mạnh của nó ra, phải những mũi tên trong cơn gió lốc của nó, phải, khi những trận mưa đá và những cơn bão tố mãnh liệt của nó tới tấp đổ xuống trên các con, thì nó sẽ không có quyền năng nào để lôi kéo các con xuống vực thẳm khốn cùng và đau thương bất tận được, vì nhờ đá mà các con được xây cất trên đó, đá ấy là một nền móng vững chắc, là một nền móng mà nếu loài người xây dựng trên đó họ sẽ không thể nào đỗ ngã được.”⁷

Tôi làm chứng về Ngài, rằng Ngài đã thắng thế gian, Ngài sẽ không bao giờ quên hoặc bỏ rơi chúng ta vì Ngài đã chạm chúng ta trong lòng bàn tay Ngài.⁸ Tôi làm chứng rằng những người nào tuân giữ các lệnh truyền của Ngài thì sẽ tăng trưởng trong đức tin và hy vọng. Họ sẽ được ban cho sức mạnh để khắc phục tất cả những thử thách của cuộc sống. Họ sẽ kinh nghiệm được sự bình an vượt quá mọi sự hiếu biết.⁹ Trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men. ■

GHI CHÚ

1. Sarah DeArmon Rich, trong Carol Cornwall Madsen, *Journey to Zion: Voices from the Mormon Trail* (1997), 173–74; cách đánh dấu đã được hiện đại hóa.
2. Mô Rô Ni 7:40–42.
3. Xin xem Khái Huyền 7:14–17.
4. Xin xem Gia Cố 2:19.
5. Bible Dictionary, “Faith.”
6. “Cùng Lại Nhau Đây, Hồi Các Thánh Hữu,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, trang 2.
7. Hê La Man 5:12.
8. Xin xem 1 Nê Phi 21:16.
9. Xin xem Phi Líp 4:7.

Bài của Anh Cà M. Russell Ballard

Thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đò

Những Người Mẹ và Con Gái

Trong những ngày sau cùng này, việc cha mẹ và con cái lắng nghe và học hỏi lẫn nhau là điều thiết yếu—còn có tính cách quyết định nữa.

T *hưa các anh chị em, cách đây sáu tháng, tôi đã nói chuyện với những người cha và con trai trong phiên họp chức tư tế của đại hội trung ương. Như các anh chị em có thể đoán trước, 5 đứa con gái, 24 cháu gái, và con số các chắt gái càng ngày càng gia tăng của tôi cũng đòi hỏi được lưu ý như vậy. Vậy nên, hôm nay, tôi sẽ nói chuyện chủ yếu với những người mẹ và con gái của Giáo Hội.*

Người vợ yêu quý của tôi, Barbara, đã có một ảnh hưởng quan trọng vĩnh cửu đối với các con gái cũng như cháu gái của chúng tôi—và đòi lại chúng cũng có ảnh hưởng quan trọng vĩnh cửu đối với bà. Mẹ và con gái đóng một vai trò thiết yếu trong việc giúp đỡ lẫn nhau khám phá ra khả năng vô hạn của mình bất chấp ảnh hưởng đầy huy hoại của một thế giới là nơi vai trò phụ nữ và làm mẹ đang bị lôi cuốn cũng như làm cho đổi bại.

Khi đề cập đến các phụ nữ của Giáo Hội cách đây gần một thế kỷ, Chủ tịch Joseph F. Smith nói: “Không phải các chị em để cho các phụ nữ của thế gian hướng dẫn: mà chính là các chị em phải hướng dẫn các phụ nữ của thế gian trong mọi điều đáng khen ngợi,

mọi điều giống như Thượng Đế, mọi điều làm nâng cao tinh thần và . . . thanh tẩy con cái loài người” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 184).

Thưa các chị em phụ nữ, là các anh em của các chị em, chúng tôi không thể làm điều các chị em đã được Chúa chỉ định để làm trước khi thế gian được tạo dựng. Chúng tôi có thể cố gắng, nhưng chúng tôi không thể hy vọng bắt chước các ân tứ độc nhất vô nhị của các chị em được. Không có điều gì trên thế gian này lại có ảnh hưởng riêng tư, nuôi dưỡng hoặc thay đổi cuộc sống như ảnh hưởng của một phụ nữ ngay chính.

Tôi hiểu rằng một số các em thiếu nữ không có mẹ là người các em có thể thảo luận về những vấn đề này. Và nhiều chị em phụ nữ hiện không có con gái trong cuộc sống của mình. Nhưng vì *tất cả* các phụ nữ đều có trong thiên tính của mình tài năng có hữu lân cương vì quản lý của người mẹ nên đa số điều tôi sẽ nói cũng áp dụng luôn cho những người bà, cô dì, chị em, mẹ ghè, mẹ chồng hoặc mẹ vợ, những người lãnh đạo và cô giáo dày dạn kinh nghiệm khác là những người

đôi khi đóng vai trò tương tự trong mối quan hệ đầy ý nghĩa của mẹ và con gái.

Các em thiếu nữ, mẹ của các em yêu thương các em thiết tha. Họ thấy nơi các em lời hứa của những thế hệ tương lai. Mọi điều các em hoàn thành, mỗi thử thách các em khắc phục mang đến cho họ niềm vui trọn vẹn. Và tương tự như vậy, những nỗi lo âu và đau khổ *của các em* chính là những nỗi lo âu và đau khổ *của họ*.

Hôm nay, tôi muốn đưa ra cho các em thiếu nữ một vài đề nghị về cách tận dụng mối quan hệ với mẹ mình. Và rồi tôi có một vài ý nghĩ để chia sẻ với những người mẹ về cách họ có thể gia tăng tôi đã ảnh hưởng với con gái của mình cũng như với những người khác trong gia đình mình.

Rủi thay, thật là quá dễ dàng để minh họa sự nhầm lẫn và mập mờ của vai trò phụ nữ trong xã hội hiện đại. Các phụ nữ không đoan trang, đôi bại, không đứng đắn thì đây dấy trên làn sóng phát thanh và truyền hình, giữ độc quyền trên các tạp chí và xuất hiện trên phim ảnh—tất cả đều được thể gian ca tụng. Sứ Đồ Phao Lô đã nói tiên tri về “thời kỳ nguy hiểm” sẽ đến trong những ngày sau cùng, và cụ thể trích

dẫn điều gì đó duòng như đặc biệt nguy hiểm đối với ông: “những người đàn bà mang tội lỗi, bị bao nhiêu tình dục xui khiến” (2 Tí Mô Thê 3:1, 6). Ngày nay, văn hóa được nhiều người yêu chuộng thường làm cho người phụ nữ trông lố bịch, tầm thường, ngu дần và bất lực. Điều này làm cho họ thành khách quan, không kính trọng bàn thân và rồi gợi ý rằng họ có thể để lại dấu vết trên nhân loại chỉ bằng sức quyến rũ của mình mà thôi—chính là thông điệp nguy hiểm phổ biến nhất mà kẻ nghịch thù dễ dàng gửi đến các phụ nữ về bàn thân họ.

Các em thiếu nữ thân mến, hãy nên tôi hết lòng khuyên nhủ các em chớ trông cậy vào văn hóa hiện đại để có được vai trò mẫu mực và người giảng dạy của mình. Xin hãy trông cậy vào những người mẹ trung tín của các em để có được mẫu mực noi theo. Hãy bắt chước họ, đừng bắt chước theo những nhân vật danh tiếng có tiêu chuẩn không phải là tiêu chuẩn của Chúa, và có giá trị có thể không phản ánh một viễn cảnh vĩnh cửu. Hãy trông vào mẹ của các em. Hãy học hỏi từ sức mạnh, lòng can đảm và trung tín của bà. Hãy nghe theo bà. Bà có thể không thành

thạo trong việc đánh lối nhắn vào máy điện thoại di động; bà còn có thể không có đến một trang Facebook. Nhưng nếu là vấn đề tình cảm và những sự việc của Chúa thì bà có một sự hiểu biết phong phú. Khi các em gần đến lúc kết hôn và làm người mẹ trẻ, bà sẽ là nguồn thông sáng quý báu nhất của các em. Không có một người nào khác trên thế gian yêu thương các em cùng một cách đó hoặc sẵn lòng hy sinh nhiều như vậy để khuyến khích và giúp đỡ các em tìm ra hạnh phúc—trong cuộc sống này và mãi mãi.

Các em thiếu nữ thân mến, hãy yêu thương mẹ các em. Hãy kính trọng bà. Hãy nghe theo bà. Hãy tin cậy bà. Bà quan tâm nhiều đến các em. Bà lo lắng cho sự an toàn và hạnh phúc của các em. Hãy tử tế với bà. Hãy kiên nhẫn với những điều không hoàn hảo của bà vì bà có những điều đó. Chúng ta đều có những điều không hoàn hảo đó.

Giờ đây, tôi xin được chia sẻ một vài ý nghĩ với các chị em là những người mẹ về vai trò đặc biệt của các chị em trong cuộc sống của con gái mình. Một người bạn của gia đình chúng tôi thường đi du lịch với những người bà con thân thuộc của người ấy. Nhận xét

chính của người ấy sau mỗi chuyến đi là cách ứng xử của các em thiếu nữ giống như lối ứng xử của mẹ họ biết bao. Nếu người mẹ sống cần kiệm thì con gái họ cũng giống như vậy. Nếu người mẹ đoạn trang thì con gái họ cũng thế. Nếu người mẹ đi dép lép xep và mặc quần áo thường đèn buổi lễ Tiệc Thánh thì con gái họ cũng vậy. Thưa những người mẹ, tấm gương của các chị em quan trọng vô cùng đối với con gái của mình—ngay cả nếu chúng không thừa nhận điều đó.

Trong suốt lịch sử của thế giới, phụ nữ luôn luôn là những người thày về các giá trị đạo đức. Điều chỉ dẫn đó bắt đầu từ trong nội và tiếp tục trong suốt cuộc sống của con cái họ. Ngày nay, xã hội của chúng ta bị tấn công tối tấp với những thông tin sai lầm đầy nguy hiểm và tệ hại về vai trò phụ nữ và làm mẹ. Nếu nghe theo các thông tin này, con gái của các chị em có thể bắt đầu bước đi trên con đường dẫn đến tội lỗi và tự hủy diệt. Con gái của các chị em có lẽ không hiểu điều đó trừ phi các chị em nói cho chúng biết hoặc tốt hơn nữa, trừ phi các chị em chỉ cho chúng thấy cách lựa chọn những điều tốt. Là những người mẹ ở Y Sơ RaÊn, các chị em là phòng tuyến đầu tiên bảo vệ con gái mình chống lại những mưu chước của thế gian.

Giờ đây, thưa những người mẹ, tôi hiều rằng đôi khi dường như con cái của chúng ta không lưu tâm đến các bài

học chúng ta cố gắng dạy cho chúng. Hãy tin tôi đi—tôi đã thấy ánh mắt thần thorer của các thiếu nữ ngay khi các chị em mới bắt đầu nói điều các chị em nghĩ là phần chỉ dẫn hay nhất của mình. Tôi xin bảo đảm với các chị em rằng ngay cả khi các chị em nghĩ rằng con gái của mình không lắng nghe mình nói thì nó vẫn học được từ các chị em khi nó nhìn các chị em để xem hành động của các chị em có phù hợp với hành động của các chị em không. Như người ta tin rằng Ralph Waldo Emerson đã nói: “Bạn nói quá lớn đèn nỗi tôi không thể nghe bạn nói gì” (xin xem Ralph Keyes, *The Quote Verifier* [2006], 56).

Hãy dạy cho con gái của các chị em tìm ra niềm vui trong việc chăm sóc trẻ em. Đây là nơi mà tình yêu thương và tài năng của chúng có thể có được ý nghĩa vĩnh cửu lớn lao nhất. Hãy suy ngẫm trong văn cảnh này lời huấn thị của Chủ Tịch Harold B. Lee rằng “công việc quan trọng nhất các anh chị em làm sẽ là ở bên trong nhà của mình” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 134). Dĩ nhiên, lời nói này rất đúng đối với tất cả chúng ta, nhưng lời nói này đặc biệt hùng hồn khi cân nhắc mối quan hệ của mẹ và con gái.

Thưa những người mẹ, hãy dạy con gái mình rằng một người con gái trung tín của Thượng Đế phải tránh bị cám dỗ để ngồi lê đài mách hoặc phê phán nhau. Trong một bài giảng cho Hội

Phụ Nữ ở Nauvoo, Tiên Tri Joseph đã khuyên bảo các chị em phụ nữ rằng “cái lưỡi, không ai trị phục được nó—hãy kiềm chế miệng lưỡi mình về những điều nhỏ nhặt” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 455).

Trong những năm gần đây, có nhiều bài báo, sách vở và phim ảnh viết về các phụ nữ cũng như thiếu nữ ngồi lê đài mách và “hèn hạ.” Sa Tan luôn luôn cố gắng phá hoại ngầm yếu tố quý báu nhất trong thiên tính của người phụ nữ—đó là bản tính dường duc.

Mỗi quan hệ mẹ con là nơi để con gái học cách dường duc bằng cách được dường duc. Người con gái được yêu thương, dạy dỗ và trực tiếp kinh nghiệm cảm nghĩ như thế nào khi có một người nào đó quan tâm đến mình đều để sửa đổi mình trong khi tiếp tục khuyến khích đồng thời tin tưởng nơi mình.

Các chị em, hãy nhớ Thượng Đế là nguồn gốc của mọi quyền năng đạo đức và tinh thần. Chúng ta có được quyền năng đó bằng cách lập giao ước với Ngài và tuân giữ các giao ước đó. Các bà mẹ, hãy dạy cho con gái mình biết về tầm quan trọng của việc lập giao ước, và rồi chỉ cho chúng thấy làm thế nào để tuân giữ các giao ước đó theo cách mà chúng sẽ mong muốn sống một cách xứng đáng để điền thờ.

Trong thế giới ngày nay, điều này có nghĩa là nói chuyện với con gái của các chị em về vấn đề tình dục. Con gái cũng như con trai của các chị em lớn lên trong một thế giới chấp nhận một cách cởi mở tính lang chạ sớm, bừa bãi và nhẹ dạ. Các phụ nữ không đoạn trang, dâm ô được tán tụng, thường được nói tiếng và được bắt chước theo. Mặc dù có những bước chúng ta có thể thực hiện trong mái gia đình của mình nhằm giảm bớt việc bị đặt trước các yêu tố ghê tởm của lối sống hiện nay, nhưng con gái của các chị em không thể hoàn toàn tránh được những thông tin hiểm nhiên về tình dục và những điều lôi kéo xung quanh chúng. Các chị em cần có những cuộc thảo luận thường xuyên, một cách cởi mở trong lúc giảng dạy cho con gái mình lê thật về những vấn đề này.

Ví dụ, chúng cần phải hiểu rằng khi

chúng mặc quần áo bó sát, quá ngắn hoặc hở cổ quá nhiều thì chúng không những làm cho các thiếu niên chúng quen biết có ý nghĩ sai mà chúng còn duy trì trong tâm trí của mình ý kiến sai lầm rằng giá trị của một người phụ nữ chỉ tùy thuộc vào nét quyến rũ đầy nhục dục mà thôi. Định nghĩa ngay chính về một người con gái trung tín của Thượng Đế chưa bao giờ và sẽ không bao giờ gồm có ý nghĩ này. Các con gái của các chị em cần phải nghe điều này—rõ ràng và lặp lại nhiều lần—từ miệng của các chị em rồi chúng cần phải thấy gương đó được nêu lên một cách đứng đắn cùng kiên định trong các tiêu chuẩn ăn mặc chỉnh tề và sống đoan trang của các chị em.

Tất cả các thanh thiếu niên dường như chịu lặp và tuân giữ các giao ước nếu họ biết cách nhận ra sự hiện diện và tiếng nói của Thánh Linh. Hãy dạy con gái của các chị em về những sự việc của Thánh Linh. Hãy hướng dẫn chúng đến với thánh thư. Cho chúng những kinh nghiệm mà sẽ giúp chúng trân quý phước lành của quyền năng chức tư tế trong cuộc sống của họ.

Qua việc tuân giữ các giao ước, họ sẽ biết cách lắng nghe tiếng nói của Chúa và nhận được sự mặc khải cá nhân. Thượng Đế sẽ thật sự nghe và đáp ứng những lời cầu nguyện của họ. Chủ đề của Hội Hỗ Tương Thanh Thiếu Niên trong năm 2010 áp dụng cho giới trẻ của chúng ta cũng như cho tất cả chúng ta: “Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê Hô Va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi” (Giô Suê 1:9). Điều này sẽ dẫn chúng an toàn đến các phước lành trong nhà của Chúa.

Hãy chắc chắn rằng chúng biết việc tuân giữ các giao ước là con đường an toàn nhất dẫn đến hạnh phúc vĩnh cửu. Và nếu cần, hãy dạy cho chúng cách hồi cải cài cũng như vẫn luôn luôn được trong sạch và xứng đáng.

Giờ đây, thưa các anh chị em, nếu lời này nghe quen thì chính là vì tôi đang nói với cha mẹ và con cái của họ liên tiếp trong ba đại hội trung ương. Tháng Tư năm ngoái, tôi đã khuyên khích giới trẻ phải “học hỏi các bài học của thời đã qua.” Tôi trích dẫn từ bài nói chuyện đó: “Khi các em sẵn lòng lắng nghe và

học hỏi, thì có một số lời giảng dạy có ý nghĩa nhất của cuộc sống đến từ những người lớn tuổi hơn các em. . . . Cuộc sống của các em sẽ tốt đẹp hơn biết bao nếu các em chịu noi theo tấm gương cao quý của các tín đồ trung tín của Đấng Ky Tô” (“Học Hồi Các Bài Học của Thời Đã Qua,” *Liahona*, tháng Năm năm 2009, 31, 33).

Tháng Mười năm ngoái, tôi ngỏ lời cùng những người cha và con trai trong buổi họp chức tư tế, còn hôm nay, tôi đã nói chuyện hầu hết với những người mẹ và con gái. Trong mỗi trường hợp, sứ điệp của tôi đều khác biệt nhưng giống nhau. Tôi hy vọng rằng các anh chị em đang lắng nghe và thấy một mẫu mực cùng nghe một sứ điệp kiên định, nhất quán rằng trong những ngày sau cùng này, việc cha mẹ và con cái lắng nghe và học hỏi lẫn nhau là điều thiết yếu—còn có tính cách quyết định nữa. Tôi không nói về các khái niệm không tưởng mà các khái niệm này là cốt lõi, là trung tâm kế hoạch của Thượng Đế dành cho hạnh phúc và sự bình an vĩnh cửu của chúng ta.

Giáo Hội sẽ giúp đỡ bắt cứ điều gì chúng tôi có thể làm được. Chúng tôi luôn hỗ trợ cùng tán trợ các anh chị em với tư cách là cha mẹ và con cái. Nhưng mái gia đình là nơi quan trọng nhất để chuẩn bị cho giới trẻ ngày nay hướng dẫn gia đình và Giáo Hội tương lai. Mỗi người chúng ta với tư cách là cha mẹ có trách nhiệm làm hết khă-

năng của mình để chuẩn bị cho giới trẻ thành những người nam và người nữ trung tín ngay chính. Chính trong nhà là nơi chúng ta cần phải giảng dạy phúc âm bằng lời giáo huấn và bằng tấm gương.

Tôi kết thúc lời khuyên của mình với lời tiên tri được tóm lược này của Chủ Tịch Joseph F. Smith: “Mối liên hệ [gia đình] của chúng ta không phải dành riêng cho cuộc sống này không thôi, tức là cho thời tại thế, khi chúng ta phân biệt cuộc sống này với thời vĩnh cửu. Chúng ta sống trong thời tại thế lẫn thời vĩnh cửu. Chúng ta tạo mối liên hệ và mối quan hệ trong thời tại thế lẫn suốt thời vĩnh cửu. . . . Có ai khác ngoài Các Thánh Hữu Ngày Sau có ý nghĩ rằng bên kia mộ phần chúng ta sẽ tiếp tục trong tổ chức gia đình không? Cha mẹ, con cái nhận ra nhau . . . không? Tổ chức gia đình này là một đơn vị trong tổ chức vĩ đại và hoàn hảo nhất của công việc của Thượng Đế, và tất cả đều nhằm tiếp tục suốt thời tại thế lẫn thời vĩnh cửu?” (*Teachings: Joseph F. Smith*, 385, 386).

Cầu xin Thượng Đế ban phước cho chúng ta để dạy dỗ, dưỡng dục và chuẩn bị cho nhau ở bên trong mái gia đình của mình về công việc vĩ đại là công việc cần phải được mọi người chúng ta thực hiện bây giờ và trong tương lai, là lời cầu nguyện của tôi, trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men. ■